

dan Undervisning kræver, og hvis Tilvejebringelse paahviler de lokale Kommunalraad. Her maa der nødvendigvis gribes ind, saa at ingen Vrangvillie fra den Side kan standse Undervisningen. Loven maa fastslaa, at naar denne Undervisning ønskes, skal der ikke kunne lægges Hindringer i Vejen for den fra nogen Side.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) kom bl. a. ind paa Spørgsmaalet om § 8 i Lønningsloven af 1908, og det ærede 20de Medlem for Hovedstaden (J. Oskar Andersen) har været inde paa den Tanke, at det kunde være rimeligt, at der kom en § 8 ogsaa for Præster. Hvis Præsterne ønsker det, vil der sikkert ikke være noget til Hinder for, at Lærerne — og det med Glæde — afstaar denne § 8 til Præsterne. Den har — det maa jeg sige i Modsætning til det ærede Medlem fra Assens — aldrig gjort nogen Gavn. Jeg forstaar i og for sig godt, at det ærede Medlem fra Assens er glad for denne Paragraf, idet jeg vist ikke tager fejl, naar jeg mener, at det ærede Medlem i nogen Grad har Paterniteten til denne Paragraf. (*Klaus Berntsen*: Det er en aldeles utilbørlig Paastand). Jeg mener i hvert Fald, at § 8 ikke har gjort nogen Gavn; den har kun gjort Skade. De Afskedigelser, der er sket efter denne Paragraf, kunde i Almindelighed være sket uden Hensyn til denne Paragraf, saa at § 8 for saa vidt har været overflødig. Til Forsvar for § 8 anfører man, at den ikke har gjort nogen synderlig Fortrød, at der kun i saa faa Tilfælde er sket Overgreb. Jeg mener, at om der kun i et eneste Tilfælde er sket bevisligt Overgreb ved Anvendelse af denne Paragraf, er det den ene Gang for meget, saa dømmer det Paragraffen, saaledes at den maa fjernes, eller der maa i hvert Fald træffes saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, at den ikke for Fremtiden kan misbruges. Det er derfor mit Haab og mit Ønske, at vi hurtigst maa faa nedsat den omtalte Kommission, og jeg vil bede den højtærede Undervisningsminister, saa snart Forholdene gør det muligt, fremsætte Forslag derom, saa at vi kan komme til at overveje alle de Forhold, det bliver nødvendigt at overveje, naar man skal reformere paa dette Omraade.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Klaus Berntsen: Det ærede Medlem, der sidst talte, har misforstaaet mig, naar han mente, at jeg vilde sætte Skel mellem de kredsvalgte og de andre Medlemmer i denne Sal. Jeg har kun sagt, at det forekommer mig, at de, der er kredsvalgte, har en Pligt — alle har Ret, men vi en særlig Pligt — til at omtale de lokale Forhold i de Kredse, der har valgt os. Saadan har det altid været, og saadan vil det blive, saa længe der er kredsvalgte Medlemmer.

Det ærede Medlems Betragtninger om Ungdomsskolen skal jeg ikke komme ind paa i Øjeblikket. Men jeg maa nedlægge en alvorlig Protest, naar det ærede Medlem her offentligt beskylder mig for, at jeg har Paterniteten til § 8 i Lønningsloven. Det vidner om, at det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til, hvordan denne Paragraf er kommet ind. Den er enstemmigt indstillet af samtlige Medlemmer i det Udvalg, der behandlede det Lovforslag, som blev til Loven af 1908. Alle de 15 Medlemmer, baade de socialdemokratiske og de radikale, Medlemmerne af Højre som Medlemmerne af Venstre, indstillede enstemmigt denne Paragraf til Vedtagelse. Og den blev vedtaget, fordi vi fandt det nødvendigt samtidig med, at man paalagde Kommunerne betydelig forøgede Udgifter baade til Lønninger og til nye Bygninger o. s. v., at give dem en Ret overfor Lærerne, saa at de kunde slippe af med en Lærer, der var kommet i et saadant Forhold til Beboerne, at hans Undervisning led Skade derved, uden at det skulde kræves, at han havde gjort sig skyldig i en kriminel Forseelse. Det ærede Medlem siger, at § 8 aldrig har gjort nogen Nytte. Den har i hvert Fald gjort nogen Nytte, thi Lærerforeningens Bestyrelse har erkendt, at efter dens Skøn — vel at mærke efter dens Skøn — var de 4 af de 30 Afskedigelser, der er sket efter § 8, uberetigede, men de 26, fandt den, var beretigede. Havde vi ikke haft § 8, havde de 26 Lærere siddet den Dag i Dag. Jeg erkender, at enhver Magt kan misbruges, og det kan selvfølgelig ogsaa den Magt, der er givet efter § 8, men jeg erkender ikke, at den i nogen Maade er blevet misbrugt, og i hvert Fald vil jeg her hævde, at Befolkningen har en Ret efter § 8, og den skal ikke tages fra dem, uden at Befolkningen faar en Sikkerhed for, at den kan slippe af med Lærere, der staar i et saadant Forhold til Beboerne, at deres Undervisning lider Skade derved. Men jeg maa gentage, jeg nedlægger Protest